

Դանիելի գիրքը — հարյուր իննասուներկուերորդը

Թաքնված պատմության բացահայտումը. մարգարեական
համապատասխանությունները Դանիել 11-ից և 144,000-ի կնքումը

Jeff Pippenger

2024-04-22

Մենք քննարկում ենք Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարի «թաքնված պատմությունը», երբ այն իր գրավոր վկայությունը դադարեցնում է վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, մինչև քառասունմեկերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքը: Թաքնված պատմությունը ներկայացնում է այն կառուցվածքը, որի վրա պետք է համադրվեն վերջին օրերի բոլոր մարգարեական գծերը, որովհետև հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը տեղի է ունենում այդ թաքնված պատմության ներսում: Այդ պատմությունն այն է, որտեղ տեղի է ունենում գազանի պատկերի կազմավորման հետ կապված փորձությունը: Ուստի այն այն պատմությունն է, որտեղ ապակնքվում է Նաբուգոդոնոսորի՝ գազանների պատկերի մասին թաքնված երազը: Այդ թաքնված պատմությունն այն տեղն է, որտեղ Դոնալդ Թրամփի առաջին պաշտոնավարման շրջանից սկսվող թաքնված պատմությունը Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ համարում հասնում է իր ավարտին՝ մինչև երրորդ համարը: Այդ թաքնված պատմությունը Դանիելի մարգարեության այն մասն է, որ վերաբերում է վերջին օրերին, և այն Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունն է, որը ապակնքվում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ շնորհի դռան փակվելուց անմիջապես առաջ: Ճշմարտության այս բոլոր գծերը ներկայացված են որպես յոթերորդ և վերջին կնիքի հեռացում:

Դանիել 11-ի տասներորդից մինչև տասնհինգերորդ համարները պետք է համապատասխանեցվեն այդ ծածուկ պատմությանը, և այդ համարներից վերջին երեքը ներկայացնում են երեք մարգարեական գծեր: Դրանք ցույց են տալիս, թե երբ է պապականությունը նորից ներխուժում պատմության մեջ, ինչպես եղավ մ.թ.ա. 200 թվականին, երբ հեթանոսական Հռոմն առաջին անգամ մտավ այն մարգարեական պատմության մեջ, որ ներկայացված է Դանիել 11-րդ գլխի տասնչորսերորդ համարում: Այդ համարը, և այդ համարի կատարումը հեթանոսական Հռոմի պատմության մեջ, հաստատեց տեսիլքը, որովհետև հեթանոսական Հռոմը այն իշխանության խորհրդանիշն էր, որ բարձրացրեց իրեն, կողոպտեց Աստծո ժողովրդին, ապա ընկավ: Ուխտադրուժ բողոքականությունը այդ համարը վերագրեց Անտիոքոս Եպիփանեսին, սակայն միլլերականները այն կիրառեցին հեթանոսական Հռոմի վրա՝ նույնացնելով այդ համարը որպես փորձարկող ճշմարտություն միլլերական պատմության մեջ: Այսօր արդի Լաոդիկեական ադվենտիստիկ աստվածաբանները դարձյալ ուսուցանում են, թե դա Անտիոքոս Եպիփանեսն է, ուստի այն դարձյալ փորձարկող ճշմարտություն է:

Այն ոչ միայն փորձող ճշմարտություն է, այլև այդ համարը և նրա իրականացումը մ.թ.ա. 200 թվականին որոշում են, թե երբ է Տյուրոսի պոռնիկը (Ժամանակակից Հռոմը)

սկսում երգել իր սատանայական երգերը, և մատնանշում են պապականության մուտքը վերջին օրերի պատմության մեջ, ուստի ներկայացնում են վերջին օրերի գլխավոր փորձող ճշմարտությունը, որը համընկնում է Միլլերական պատմության բանավեճով ներկայացված փորձող ճշմարտության հետ:

Երեք համարները նաև ներկայացնում են երկրի գազանի Հանրապետական եղջյուրի գիծը և նույնացնում են Դոնալդ Թրամփի մարգարեական քայլերը, երբ նա մտնում է իր երկրորդ պաշտոնավարման ժամկետը՝ որպես յոթ նախագահներից բխող ութերորդ նախագահ, այն նախագահների շարքում, որը սկսվել էր Ռոնալդ Ռեյգանից՝ վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին: Տասներկուերորդ համարի Ռաֆիայի ճակատամարտից հետո «Անտիոքոսը» նախ ճնշում է ապստամբությունը Միացյալ Նահանգների ներսում, ապա պատրաստվում է գլոբալիզմի դեմ պատերազմի, որը ներկայացված է Եգիպտոսով՝ Պանիումի ճակատամարտում: Թրամփը հաղթում է այդ պատերազմում, սակայն այդ պատերազմը սկիզբ է դնում Երրորդ համաշխարհային պատերազմին (Ակտիում): Այս գործողությունները նախատիպորեն ներկայացված էին Անտիոքոս Գ Մեծով, որը Ռաֆիայի ճակատամարտում պարտվել էր Եգիպտոսից, բայց Պանիումի ճակատամարտում հաղթականորեն հատուցելու էր:

Տասներեքերորդ համարում՝ «մի քանի տարիներից հետո», Անտիոքոս Մագնոսը, ինչպես նշում է Ուրիա Սմիթը, «Անտիոքոսը, իր թագավորության մեջ ճնշելով ապստամբությունը և արևելյան կողմերը հնազանդության բերելով ու հաստատելով, ազատ էր որևէ ձեռնարկման համար, երբ երիտասարդ Եպիփանեսը եկավ Եգիպտոսի գահը. և կարծելով, թե սա չափազանց լավ հնարավորություն է իր տիրապետությունն ընդարձակելու համար, որպեսզի այն բաց թողնի, նա հավաքեց հսկայական մի բանակ՝ նախկինից ավելի մեծ»: Թրամփը նախ կճնշի մի ապստամբություն իր թագավորության մեջ, և ապա կպատրաստի ավելի մեծ բանակ, քան ուներ, երբ նախկինում պարտվեց: Թրամփը պարտվեց 2020 թվականին՝ Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի կատարման մեջ, երբ աթեիզմի գազանը, որը ներկայացնում է համաշխարհային գլոբալիզմը, և թե՛ Դեմոկրատական, թե՛ Հանրապետական կուսակցությունների գլոբալիստները գողացան ընտրությունները, և, որպես Տյուրոսի պոռնիկի գլխավոր փոխանորդ բանակ, պարտություն կլինի նաև այն ժամանակ, երբ Պուտինը հաղթանակ կտանի Ուկրաինայի նկատմամբ:

Երրորդ մարգարեական գիծը այն երեք համարներում, որ մենք քննության ենք առնում, ուխտադրժող բողոքականության գիծն է, ինչպես ներկայացված է Մակաբայեցիների գծով և նրանց ապստամբությամբ Անտիոքոս Եպիփանեսի այն փորձերի դեմ, որոնցով նա փորձում էր Հունաստանի կրոնը պարտադրել հրեաներին: Թրամփի գիծը և ուխտադրժող բողոքականության գիծը ներկայացնում են այն երկու զորությունները, որոնք ի վերջո կմիավորվեն այն եղջյուրի մեջ, որը ներկայացված է որպես գազանի պատկերը: Տասներեքերորդից տասնհինգերորդ համարները ներկայացնում են այն պատմությունը, որը տանում է դեպի կիրականօրյա օրենքը, իսկ ուխտադրժող բողոքականության և ուխտադրժող հանրապետականության երկու գծերը պատկերում են այդ երկու զորությունների փոխազդեցությունը, երբ դրանք միավորվում են և

եկեղեցին ու պետությունը միաձուլում են՝ կիրականօրյա օրենքից առաջ:

Նախորդ հոդվածներում մենք նշել ենք, որ 1776, 1789 և 1798 թվականների ամսաթվերով ներկայացված երեք իրադարձությունները՝ Անկախության հռչակագիրը, Սահմանադրությունը և Օտարերկրացիների և խոռվարարության մասին օրենքները, մատնանշում են մի ժամանակաշրջան, որը հանգեցրեց երկրի գազանի՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության, սկզբնավորմանը: Այս պատճառով այդ երեք սահմանաքարերը ներկայացնում են նաև երեք սահմանաքար, որոնք տանում են դեպի Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության ավարտը: Մենք նաև նշել ենք, որ 1776-ից մինչև 1798 ընկած քսաներկու տարիները խորհրդանշում են հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը, որովհետև քսաներկու թիվը Աստվածության և մարդկության միավորման խորհրդանիշն է:

Մենք ճանաչեցինք, որ այս պատմությունը կրում է «Ճշմարտության» ստորագրությունը, որովհետև առաջին և վերջին ճանապարհային նշանները ներկայացնում են հաստատված անկախությունը և վերացված անկախությունը: Բոլոր երեք ճանապարհային նշանները ներկայացնում են երկրի գազանի գլխավոր խորհրդանիշը, որովհետև բոլորն էլ ներկայացնում են Միացյալ Նահանգների խոսելը, քանի որ «ազգի խոսելը օրենսդիր և դատական իշխանությունների գործառույթն է»: 1789 թվականի և Սահմանադրության միջին ճանապարհային նշանը վավերացվեց տասներեք գաղութների կողմից, իսկ երբայերեն «Ճշմարտություն» բառի միջին տառը տասներեքերորդն է: 1776-ից մինչև 1798 թվականների քսաներկու տարիները նույնպես համընկնում են երբայական այբուբենը կազմող քսաներկու տառերի հետ:

Մենք նաև պարզեցինք, որ 1798 թվականի «Օտարականների և խոռվության մասին օրենքները» ներկայացնում են այն կետը, երբ Միացյալ Նահանգները խոսում է վիշապի պես: Հրեաների դաշինքի պատմությունը Հռոմի հետ, որը Դանիել տասնմեկի տասներեքից տասնհինգ համարներում ուրացող բողոքականության գծի մի մասն է, ներկայացնում է մի ժամանակաշրջան, երբ գազանի պատկերը կազմավորվում է, և այդ պատկերի կազմավորումը վերջնական փորձությունն է հարյուր քառասունչորս հազարի համար: Դա այն փորձությունն է, որը նրանք պետք է հաղթահարեն նախքան կնքվելը: Հետևաբար, հրեաների դաշինքը մ.թ.ա. 161 թվականից մինչև մ.թ.ա. 158 թվականը լուրջ տարր է այն փորձության, որով կատարվում է նրանց ընտրությունը, ովքեր կոչված են լինելու հարյուր քառասունչորս հազարի թվում:

Ընդունել, թե մ.թ.ա. 161-ից մինչև մ.թ.ա. 158-ը ներկայացնում է ժամանակաշրջան, որ խորհրդանշվում է հրեաների դաշինքով, հակադրվում է պատմության ուսմունքին, որովհետև պատմաբանները սովորեցնում են, որ դաշինքը մ.թ.ա. 161 թվականին էր, մինչդեռ միլերականները սովորեցնում էին, թե այն մ.թ.ա. 158 թվականին էր, և այդ փաստի վերաբերյալ նրանց համոզմունքը ներկայացված է երկու սրբագան քարտեզների վրա:

Հարցը միայն այն չէ, թե պատմաբաններն արդյո՞ք ճիշտ են հրեաների դաշինքի համար թվագրում մ.թ.ա. 161 թվականը, կամ թե Միլերականներն արդյո՞ք ճիշտ էին՝ նշելով

մ.թ.ա. 158 թվականը: Այդ երկու ընտրություններից յուրաքանչյուրի դեպքում կգտնվի մի խումբ, որը կհամաձայնի ձեր ընտրության հետ: Հարցն այն է, թե արդյո՞ք ն՝ պատմաբանները, և՛ Միլլերականները ճիշտ են, և թե հրեաների հետ դաշինքի վերաբերյալ ճշմարտությունը իրականում ներկայացնում է ժամանակահատված, ի հակադրություն պատմության մեջ հնարավոր երկու առանձին կետերից մեկի:

Նախորդ հոդվածներում մենք ներկայացրել ենք այն, ինչ, մեր համոզմամբ, հիմնավոր սրբագործված տրամաբանություն է առ այն, որ Հռոմի և հրեաների դաշինքը ներկայացնում է մ.թ.ա. 161 թվականից մինչև մ.թ.ա. 158 թվականն ընկած մի ժամանակաշրջան, և որ այդ ժամանակաշրջանը նախատիպում է գազանի պատկերի կազմավորումը: Եթե այդպես է, ապա նույնիսկ այն որոշումը՝ ընդունելու, որ հրեաների դաշինքը Հռոմի հետ մի ժամանակաշրջան է, դառնում է փորձություն, և այդ մարգարեական իմաստով այն համընկնում է այն փաստի հետ, որ գազանի պատկերի կազմավորումը «մեծ փորձությունն է Աստծո ժողովրդի համար»:

Այս ասվածով հանդերձ, մ.թ.ա. 158 թվականը մատնանշում է այն ժամանակը, երբ Մակաբայեցիներ անունով հայտնի ուրացող հրեաների և Հռոմի միջև դաշինքը հաստատապես հաստատվեց, և այդպիսով այն տիպաբանականորեն ներկայացնում է կիրական օրենքը, որովհետև Աստվածաշունչը տալիս է հռետորական հարցը. «Մի՞թե երկուսը միասին կքայլեն, եթե համաձայնված չլինեն»: Մ.թ.ա. 158 թվականը ցույց է տալիս, թե որտեղ և երբ ուրացող բողոքականությունը ձեռք-ձեռքի է բռնում պապական իշխանության հետ, իսկ այն ժամանակաշրջանը, որ սկսվեց մ.թ.ա. 161 թվականին և հանգեցրեց մ.թ.ա. 158 թվականին, մատնանշում է այն ժամանակահատվածը, որը ներկայացնում է գազանի պատկերի կազմավորումը: Էական է ճանաչել, որ այդ ժամանակաշրջանը մատնանշում է, թե երբ ուրացող բողոքականությունը կմիանա ուրացող հանրապետականությանը: Այդ երկու ուրացող իշխանություններն էլ ներկայացված են տասներեքից տասնհինգ համարներում, ուստի դրանք կլիսում են որոշ ընդհանուր սահմանաքարեր:

Ճիշտ է 1776, 1789 և 1798 թվականները կիրառել որպես 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի նախատիպեր, որին հաջորդում են կեղծ դրոշի շարժման՝ 2021 թվականի հունվարի 6-ի հետ կապված Փելոսիի դատավարությունները և Բայդենի գողացված ընտրության երդմնակալական շրջանը, որը տանում է դեպի կիրական օրենքը: Այս կիրառության մեջ 2001 թվականի Patriot Act-ը, համընկնելով Անկախության հռչակագրի հետ, ներկայացնում է մի սահմանաքար, որը նշանավորում է անկախության վերացման սկզբի նույնականացումը: Ապա երկրորդ սահմանաքարը՝ Փելոսիի և Շիֆի կենգուրու դատարանը, համընկնելով Սահմանադրության վավերացման հետ, այսպիսով նախատիպում է Սահմանադրության տապալման սկզբի սկիզբը, որին հաջորդում է երրորդ սահմանաքարը՝ Alien and Sedition Acts-ը, որոնք ներկայացնում են Միացյալ Նահանգների՝ վիշապի պես խոսելը: Այս կերպ այս սահմանաքարերը կիրառելը նշանակում է ճանաչել ուրացող բողոքականության սահմանաքարերը, ինչպես ներկայացված են Մակաբայեցիների միջոցով:

Մեկ այլ մակարդակում, երեք ճանապարհանշանները ուխտադրժող հանրապետականության հետ առնչությամբ նույնացնելը բերում է փոքր-ինչ տարբեր կիրառության: 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը համընկնում է 1776 թվականի հետ, իսկ 1789 թվականը, ուխտադրժող հանրապետականության համար, համընկնում է «Օտարերկրացիների և խռովության մասին ակտերի» հետ և հաստատում է տարբերություն այդ «ակտերի» և վիշապի խոսելու միջև, ինչը ներկայացված է կիրականօրյա պարտադրանքով: Երբ այս երկու գծերը դրվում են միասին գազանի պատկերի փորձության համատեքստում, դրանք կազմում են գազանի պատկերի կանգնեցման մարգարեական կառուցվածքը, և Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունը գազանի պատկերի ձևավորումն է: Աստծո ժողովրդի համար գազանի պատկերի ձևավորումը նախ պետք է ճանաչվի այնպես, ինչպես այն ներկայացված է (ձևավորված է) Աստծո Խոսքում, որպեսզի այդ վերջին օրերի ժողովուրդը կարողանա ճանաչել այդ ձևավորումը քաղաքական և կրոնական աշխարհում:

Ուրեմն ինչպե՞ս կարող էին 2021 թվականի հունվարի 6-ի Փելոսիի դատավարությունները համընկնել «Օտարականների և խռովության մասին օրենքների» հետ: Փելոսիի դատավարությունները նշանավորում են տոնախմբությունը անդնդի գազանի կողմից, որը հենց նոր սպանել էր այն հարուստ նախագահին, որն արթնացրել էր գլոբալիզմը: Տոնախմբության այդ պատմությունը սկսվեց Բայդենի երդմնակալության ժամանակաշրջանով, և այն ներկայացնում է մի ժամանակաշրջան, որն ավարտվում է Թրամփի երկրորդ երդմնակալությամբ: Պետք է նշել, որ Թրամփը նախագահի պաշտոնի համար առաջադրվում է երեք անգամ, և առաջին ու վերջին անգամներում նա հաղթում է, սակայն միջինում նրա հաղթանակը գողացվեց այն գործության կողմից, որին Սուրբ Գիրքը նույնականացնում է որպես ստության հայր: Փելոսիի դատավարությունները, որոնք սկսվեցին գողացված ընտրությամբ, մատնանշում են վրեժխնդրական Փելոսիի դատավարությունների երկրորդ շարքը, որոնք սկսվում են, երբ Թրամփը երդմնակալվում է 2025 թվականի հունվարի 20-ին:

Ջո Բայդենի նախագահության ժամկետի շրջանը սկսվում է Փելոսիի դատավարությունների մի շարքով և ավարտվում է Փելոսիի դատավարությունների մի շարքով: Երկուսն էլ քաղաքական դատավարություններ են, սակայն դատավարությունների երկրորդ շարքում հետապնդվողները նրանք են, որոնք առաջատար դեր էին ստանձնել առաջին դատավարություններում: Թրամփի երկրորդ երդմնակալության ժամանակ նշանավորվում է մ.թ.ա. 164 թվականը: Թրամփի երկրորդ երդմնակալությունը նախապատկերվում է մ.թ.ա. 164 թվականով, և հրեական տաճարի վերածումը ներկայացնում է քաղաքական տաճարի վերածումը՝ երկրորդ անգամ:

Դա հենց այն տարին էր, երբ մահացավ Անտիոքոս Եպիփանեսը, և նա էր այն իշխանությունը, որ հույների կրոնական սովորությունները պարտադրեց հրեաներին՝ այդպիսով պատճառ դառնալով մ.թ.ա. 167 թվականի Մակաբայեցիների ապստամբությանը: 2025 թվականին Թրամփի երկրորդ երդմնակալության ժամանակ Հունաստանի կրոնը (գլոբալիզմը) Միացյալ Նահանգներում լիովին պիտի նվաճվի, և սատանայական հրաշքները պիտի սկսեն զորացնել եկեղեցին և պետությունը

միավորելու գործը: Այդ ժամանակ Թրամփը պիտի ստորագրի գործադիր հրամանագրեր, որոնք զուգահեռ են Alien and Sedition Acts-ին՝ այսպիսով նշելով գազանի պատկերի կազմավորման սկզբի սկիզբը (մ.թ.ա. 161), և նա պիտի սկսի Pelosi Trials-ի երկրորդ շաբթը: Alien and Sedition Acts-ը նշում են գազանի պատկերի կազմավորման ժամանակաշրջանի սկիզբը, և այդ ժամանակաշրջանն ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով, ինչպես նախատիպորեն ներկայացված է մ.թ.ա. 158 թվականով:

Այսպիսով, գազանի պատկերի կազմավորումն հանդիսացող ժամանակաշրջանը սկսվում է այն «գործերով», որոնք Թրամփին հնարավորություն են տալիս փակել հիմնական զանգվածային լրատվամիջոցները, արտաքսել անօրինական ներգաղթյալներին և ձերբակալել ու դատի առաջ կանգնեցնել նրանց, ովքեր ներգրավված են Դեմոկրատական կուսակցության դավադրության մեջ: Այդ ժամանակաշրջանի սկիզբը նշանավորում է Թրամփի կողմից բերված քաղաքական հալածանքը, և այն ավարտվում է կրոնական հալածանքով:

Այս իմաստով 1789 թվականի և Սահմանադրության միջին ճանապարհացույցը 2021 թվականի Փեյուսիի դատավարություններն են, որոնք ներկայացնում են մի ժամանակաշրջան, որն ավարտվում է նույն պատմությամբ, ինչ սկզբում էր, սակայն Փեյուսիի դատավարությունների վերջին շաբթը քաղաքական շրջադարձ է նրանց նկատմամբ, ովքեր ներկայումս ենթարկվում են քրեական հետապնդման և բանտարկության: Ուխտագանգ բողոքականության գծում երկրորդ ճանապարհացույցը Փեյուսիի դատավարություններն են, որոնք ընդգրկում են Ջո Բայդենի նախագահությունը, և այդ ժամանակաշրջանն ավարտվում է 2025 թվականի հունվարին, երբ ուխտագանգ հանրապետականության գծում 1789 թվականի ճանապարհացույցը վրա է հասնում 2025 թվականի հունվարի 20-ին՝ գործադիր հրամաններով, որոնք անմիջապես հաջորդում են Թրամփի երկրորդ պաշտոնակալությանը: Դա սկսում է մի ժամանակաշրջան, երբ ազգը խոսում է վիշապի պես (Alien and Sedition Acts), ինչը տանում է դեպի կիրակնօրյա օրենքը, որտեղ ազգը խոսում է վիշապի պես: Այդ ժամանակաշրջանում Սահմանադրությունը, որը ներկայացված է 1789-ով, աստիճանաբար շրջվում է:

Թրամփի երկրորդ երդմնակալությամբ նա դառնում է այն ութերորդ նախագահը, որ յոթից է, և գազանի պատկերի կազմավորումը բացահայտում է, թե ինչպես են բողոքականության և հանրապետականության հավատության եղջյուրները միավորվում որպես մեկ եղջյուր՝ այնպիսի հարաբերությամբ, որի մեջ բողոքականներն են վերահսկող դիրքում: Նույն այդ պատմության մեջ նրանք, ովքեր կոչված են լինելու հարյուր քառասունչորս հազարը, կնքվում են նախքան բարձրացվելը որպես ճշմարիտ բողոքականության եղջյուր՝ շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Կնքման պատգամը, որը Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունն է և որը կնքումից արձակվում է անմիջապես փորձաշրջանի փակվելուց առաջ, Դանիելի այն բաժինն է, որ վերաբերում է վերջին օրերին: Այն բաժինը, որ արձակվում է կնքումից, Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուններորդ համարի ծածուկ պատմությունն է, և տասներեքից մինչև տասնհինգ համարները համընկնում են այդ ծածուկ

պատմությանը: Ուստի այն պատգամը, որ կնքումից արձակվում է անմիջապես փորձաշրջանի փակվելուց առաջ, և որը նախակերպվել է Նաբուգոդոնոսորի գազանների պատկերի ծածուկ մարգարեական պատգամով, հենց այն պատգամն է երկու ցույցերի՝ բողոքականության և հանրապետականության ուխտադրուժ եղջյուրների միավորման մասին, որոնք տասներեքից մինչև տասնհինգ համարներում ներկայացված են Մակաբայեցիներով և Անտիոքոս Գ-ով:

Գազանի պատկերի կազմավորումը նույնացնող լուրը այն լուրն է, որ փոխանցում է այն սրբագործումը, որը կնքում է ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը:

Տասնչորսերորդ համարում, մ.թ.ա. 200 թվականին, հեթանոսական Հռոմը առաջին անգամ ներմուծվում է մարգարեական պատմության մեջ, երբ այն ելավ՝ պաշտպանելու Եգիպտոսի նորածին մանուկ թագավորին Եգիպտոսի դեմ կազմված մի դաշինքից, որը ձևավորվել էր Անտիոքոս Գ-ի և Մակեդոնացի Փիլիպպոսի կողմից: Այդ տարում Պանիումի ճակատամարտը մղվեց Անտիոքոս Գ-ի կողմից ընդդեմ Պտղոմեոս Ե-ի: Քո ժողովրդի ավագանների, որոնք հաստատում են տեսիլքը, հիշատակությունը, Անտիոքոսի և Փիլիպպոսի միջև եղած դաշինքը, և Պանիումի ճակատամարտը—all տեղի ունեցան այդ տարում: Հետևաբար, այս նշանաբարը մատնանշում է Անտիոքոսի միջև մի դաշինք, որը նախատիպն է երկրի գազանի հանրապետական եղջյուրի, և Մակեդոնացի Փիլիպպոսի միջև, որ Հունաստանի հին անվանումն է և նախատիպն է Միավորված ազգերի կազմակերպության:

Մարգարեական մակարդակում Պանիումի ճակատամարտում տեղի է ունենում դաշինք վիշապի (Մակեդոնիա) և կեղծ մարգարեի (ԱՄՆ) միջև: Այդ դաշինքի հիմքում ընկած շարժառիթը Եգիպտոսի տիրույթը բաժանելն էր, որը կներկայացներ փլուզվող Ռուսաստանը:

Երբ Հիսուսն Իր աշակերտներին տարավ Պանիում, այն այդ ժամանակ կոչվում էր Կեսարիա Փիլիպպե: Հերովդես Մեծի թոռը՝ Հերովդես Փիլիպպոսը, վերականգնել էր քաղաքը և այն անվանել Կեսար Օգոստոսի ու իր իսկ անունով, այսպիսով՝ Կեսարիա Փիլիպպե: Նրանց փոխհարաբերությունը ներկայացնում է Հռոմը՝ Հռոմի հետ, սակայն Փիլիպպեն, Կեսարի համեմատ, փոքր Հռոմ է, և մարգարեական մակարդակում Հերովդես Փիլիպպոսը ներկայացնում է Հերովդիայի դստերը՝ Սալմեին: Հետևաբար, «Կեսարիա Փիլիպպե» անվան մեջ մենք գտնում ենք, որ Հերովդես Փիլիպպոսը ներկայացնում է սուտ մարգարեին, իսկ Կեսարը՝ պապականությանը:

Ուստի Պանիումի մարգարեական պատմությունը ներկայացնում է երկու դաշինք՝ մեկը, որտեղ սուտ մարգարեն (Թրամփը) ձեռք է մեկնում վիշապին (Միավորված ազգերի կազմակերպությանը), և մյուսը, որտեղ սուտ մարգարեն (Թրամփը) ձեռք է մեկնում պապականությանը (Կեսարին): Տասնվեցերորդ համարում ներկայացված է կիրակնօրյա օրենքը, և հենց այնտեղ է գործադրվում եռակի միությունը, սակայն այդ դասավորությունը փաստորեն հաստատվել էր դեռևս կիրակնօրյա օրենքից առաջ՝ տասնհինգերորդ համարում և Պանիումի ճակատամարտում:

«Պապականության հաստատությունը պարտադրող հրամանագրով՝ Աստծո օրենքի խախտմամբ, մեր ազգը լիովին կլիզի իրեն արդարությունից: Երբ բողոքականությունը իր ձեռքը կմեկնի անդունդի վրայով՝ բռնելու հռոմեական գործության ձեռքը, երբ նա կանցնի վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու հոգևորապաշտության հետ, երբ այս եռակի միության ազդեցության ներքո մեր երկիրը կհրաժարվի իր Սահմանադրության՝ որպես բողոքական և հանրապետական կառավարման բոլոր սկզբունքներից և միջոցներ կձեռնարկի պապական կեղծիքների ու մոլորությունների տարածման համար, այն ժամանակ մենք կարող ենք իմանալ, որ վրա է հասել սատանայի զարմանալի գործունեության ժամանակը, և որ վախճանը մոտ է»: Վկայություններ, հ. 5, 451:

Մենք այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք մեր հաջորդ հոդվածում:

«Հայտնությունը նոր որևէ բանի ստեղծումը կամ հորինումը չէ, այլ այն բանի դրսևորումը, որը, մինչև հայտնվելը, մարդկանց անհայտ էր: Ավետարանում պարունակվող մեծ և հավիտենական ճշմարտությունները հայտնվում են ջանադիր որոնման և Աստծո առաջ մեզ խոնարհեցնելու միջոցով: Աստվածային Վարդապետը խոնարհ ճշմարտություն որոնողի միտքը առաջնորդում է, և Սուրբ Հոգու առաջնորդությամբ Խոսքի ճշմարտությունները հայտնի են դառնում նրան: Եվ գիտության համար ավելի վստահելի և արդյունավետ ճանապարհ չի կարող լինել, քան այսպես առաջնորդվելը: Փրկչի խոստումն էր. «Երբ գա Նա՝ ճշմարտության Հոգին, ձեզ կառաջնորդի ամենայն ճշմարտության մեջ»: Սուրբ Հոգու պարգևմամբ է, որ մեզ տրվում է Աստծո Խոսքը հասկանալու կարողությունը»:

«Սաղմոսերգուն գրում է. «Ինչո՞վ պիտի երիտասարդը մաքրի իր ճանապարհը,՝ քո խոսքի համեմատ զգուշությամբ պահելով այն: Ամբողջ սրտով իմով քեզ եմ փնտրել. ո՞վ, թույլ մի՛ տուր, որ շեղվեմ քո պատվիրաններից: ... Բաց իմ աչքերը, որպեսզի տեսնեմ քո օրենքից հրաշալի բաները»:

«Մեզ հորդորվում է ճշմարտությունը որոնել ինչպես ծածկված գանձը: Տերը բացում է ճշմարտության ճշմարիտ որոնողի միտքը, և Սուրբ Հոգին նրան կարողություն է տալիս ըմբռնելու հայտնության ճշմարտությունները: Ահա թե ինչ նկատի ունի սաղմոսերգուն, երբ խնդրում է, որ իր աչքերը բացվեն՝ օրենքից զարմանալի բաներ տեսնելու համար: Երբ հոգին ծարավում է Հիսուս Քրիստոսի գերազանցություններին, միտքը կարողանում է ըմբռնել ավելի բարի աշխարհի փառքերը: Միայն աստվածային Վարդապետի օգնությամբ կարող ենք հասկանալ Աստծո Խոսքի ճշմարտությունները: Քրիստոսի դպրոցում մենք սովորում ենք լինել հեզ և խոնարհ, որովհետև մեզ տրվում է աստվածապաշտության խորհուրդների ըմբռնումը»:

«Նա, ով ներշնչել էր Խոսքը, Խոսքի իսկական մեկնիչն էր: Քրիստոսը պատկերավորեց Իր ուսուցումները՝ Իր ունկնդիրների ուշադրությունը հրավիրելով բնության պարզ օրենքների և այն ծանոթ առարկաների վրա, որոնք նրանք ամեն օր տեսնում ու գործածում էին: Այսպես Նա նրանց միտքը առաջնորդում էր բնականից դեպի հոգևորը: Շատերը միանգամից չէին ըմբռնում Նրա առակների իմաստը, սակայն երբ օրեցօր շփվում էին այն առարկաների հետ, որոնց հետ Մեծ

Վարդապետը կապել էր հոգևոր ճշմարտությունները, ոմանք զանազանում էին աստվածային ճշմարտության այն դասերը, որ Նա ձգտել էր դրոշմել, և սրանք համոզվում էին Նրա առաքելության ճշմարտության մեջ ու դարձի գալիս ավետարանին»։ Sabbath School Worker, December 1, 1909.